

Книга Даниїла — Номер дев'ять

Перше послання ангелів

Jeff Pippenger

2023-12-04

Перший розділ книги Даниїла представляє першу ангельську вістку чотирнадцятого розділу Об'явлення. Стояким символічно вказує, що йдеться про посилення першої ангельської вістки, а не про її прихід у «час кінця». Усі пророки окреслюють «останні дні» дослідного суду, тож цей розділ представляє 11 вересня 2001 року, коли розпочався процес випробування ста сорока чотирьох тисяч. У третьому розділі Малахії цей процес зображено як очищення, коли вісник готує дорогу для посланця заповіту, щоб той раптово прийшов до свого храму. Той вісник, що готує дорогу, який також є «голосом», що кличе в пустелі, є також випробуванням, що є частиною процесу очищення. У третьому розділі Малахії сто сорок чотири тисячі представлені як сини Левія. Сини Левія представляють тих, хто став на бік посланця Мойсея під час заклоту із золотим тельцем, що символізував образ звіра.

Проходження випробування образу звіра є ще однією біблійною ілюстрацією другого з трьох випробувань, що становлять процес очищення. Сини Левія повинні пройти це випробування, перш ніж їх буде запечатано.

Запечатання у восьмому й дев'ятому розділах книги Єзекїїла є ще однією ілюстрацією процесу очищення, що розпочався 11 вересня 2001 року. У восьмому розділі ті, що в Єрусалимі зрештою вклоняються сонцю, представляють чотири покоління лаодикійського адвентизму. У дев'ятому розділі ті, хто отримують печатку, зітхають і плачуть через мерзоти, що відбуваються у межах Єрусалима. Єрусалим — це Божа церква.

Три ангельські вісті також ілюструють процес очищення. Ці три вісті становлять триетапний процес випробування, і вимагається, щоб сини Левія склали перше випробування, аби взагалі бути допущеними до другого. Третє випробування має інший характер, бо воно визначає, чи успішно сини Левія пройшли перші два випробування. Це пророчий лакмусовий папірець. Перше випробування — це випробування щодо раціону (в духовному сенсі), адже воно складається або провалюється залежно від того, чи приймають сини Левія вістку, яку Святий Дух подає через Іллу, вісника, що готує дорогу вісникові заповіту.

Перший вірш книги Одкровення підкреслює серйозність цього послання. Він навмисно вказує, що послання, яке людський вісник, представлений як Іван, надсилає церквам, було дане йому Гавриїлом, який отримав його від Христа, який, своєю чергою, отримав його від Отця. Послання Іллі має божественний авторитет, і відкинути послання Івана, Іллі чи «голосу волаючого в пустелі» означає відкинути Одкровення Ісуса Христа.

Друге випробування є візуальним, бо щойно сини Левія з'їли звістку Іллі, що була в руці ангела, який зійшов, щоб освітити землю своєю славою, вони прийняли біблійну

методологію, яка дозволяє їм правильно розпізнавати ознаки часу. Ця методологія дозволяє синам Левія зрозуміти, що ті ознаки часу свідчать про те, що в Сполучених Штатах церква й держава об'єднуються, у виконання випробування образу звіра. Що ще важливіше, ті ознаки часу, коли їх розглянути в контексті священних ліній реформ, є сутністю Альфи й Омеги — початок, що ілюструє кінець. Священні лінії реформ вказують, що Божий народ повинен зробити все можливе, щоб співпрацювати у праці приготування до Божої печаті.

Отже, улюблені мої, як ви завжди слухалися, не тільки в моїй присутності, але тепер ще більше за моєї відсутності, зі страхом і тремтінням звершуйте своє спасіння. Бо це Бог діє у вас і хотіння, і діяння за Своєю доброю волею. Робіть усе без ремствування й сперечань, щоб ви були бездоганні та невинні, діти Божі без закиду, посеред спотвореного та розбещеного роду, серед яких ви сяєте, як світила в світі. Филип'ян 2:12–15.

Даниїл, Хананія, Місаїл і Азарія, четверо, представляють Адвентистів сьомого дня по всьому світу, які визнають 11 вересня 2001 року як ідентифікацію зішестя ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення і обирають взяти приховану манну, що в його руці, та спожити її. Прихована манна, яку слід спожити, як щойно навів апостол Павло, представляє Бога (приховану манну), Який діє в Своему народі, щоб чинити Його волю та благовоління. Павло представляє вісника до філадельфійців, і відкинути його вістку означало смерть. Даниїл, Хананія, Місаїл і Азарія представляють тих, хто обирає спожити приховану манну.

І серед них були з-поміж синів Юди: Даниїл, Хананія, Мішаїл та Азарія. Начальник євнухів дав їм імена: Даниїлові дав ім'я Белтшацар; Хананії — Шедрах; Мішаїлові — Мешах; а Азарії — Авед-Него. Та Даниїл постановив у своєму серці, що не опоганиться стравами з царського столу ані вином, що цар пив; тому попросив у начальника євнухів, щоб не опоганитися. Даниїла 1:6–8.

Даниїл вирішує, що бажає спожити послання, спущене з небес 11 вересня 2001 року, а також відмовитися від послання, представленого як раціон і напій Вавилону. Ашпеназ відібрав, кого з юдейських полонених слід було привести до царя.

І цар сказав Ашпеназові, начальникові своїх євнухів, щоб він привів деяких із синів Ізраїлевих, і з царського роду, і з князів; юнаків без усякої вади, вродливих, здібних у всякій мудрості, досвідчених у знанні та розуміючих науку, і таких, що мають здатність служити при царському палаці, і яких можна було б навчити науки та мови халдеїв. Даниїла 1:4, 5.

Якщо ми слідуємо ланцюгу підпорядкування, окресленому в першому розділі і першому вірші Об'явлення, Навуходоносор доручив Ашпеназові вибрати дітей, які відповідали пророцтву, яке Ісая проголосив Єзекії. Ашпеназ узяв це повідомлення й передав його Мелцару, князю євнухів. Навуходоносор представляє Небесного Отця; Ашпеназ представляє Христа, а Мелцар представляє Гавріїла. Ашпеназ знав, яких дітей обрати, і знав, що Даниїл ухвалить правильне рішення щодо харчування, ще до того, як поставити його перед царем.

І Бог дав Даниїлові прихильність і ніжну любов у очах начальника євнухів. А начальник євнухів сказав Даниїлові: Я боюся мого пана, царя, який призначив вам їжу та напій; бо чому він має побачити ваші обличчя гіршими на вигляд, ніж у юнаків з вашого гурту? Тоді ви поставите мою голову під загрозу перед царем. Даниїл 1:9, 10.

Тут Мелцар окреслює перший етап вістей трьох ангелів. Перший етап — боятися Бога, що ілюструється страхом Мелцара перед Навуходоносором. Єврейське слово «істина», утворене поєднанням першої, тринадцятої та останньої літери єврейського алфавіту, раніше в цих статтях було показано як таке, що представляє триступеневий випробувальний процес вістей трьох ангелів. При цьому на підставі кількох свідчень було встановлено, що перша ангельська вістка містить усі три випробування, представлені вістями трьох ангелів. Першу ангельську вістку визначено як вічне Євангеліє, тобто як те саме Євангеліє від днів Адама аж до Другого Пришестя Христа.

І я побачив іншого ангела, що летів посеред неба, маючи вічне Євангеліє, щоб благовістити тим, що живуть на землі, і кожному народові, і племені, і мові, і людові, кажучи гучним голосом: Бійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо настала година Його суду; і поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод. Об'явлення 14:6, 7.

Першим кроком першої ангельської звістки є страх Божий. Другий крок — віддати Йому славу, а третій — настання години Його суду. У контексті інших двох ангельських звісток перша ангельська звістка — «Бійтеся Бога». Друга ангельська звістка тоді проголошує падіння Вавилону, і — чи то в мілеритському русі першого ангела, чи в русі третього ангела — заклик вийти з Вавилону є тим часом, коли відбувається прояв виливання Святого Духа. У цей період, чи представлений він як опівнічний крик, гучний клич або пізній дощ, ті, хто проголошують звістку, прославляють Бога. Друга ангельська звістка — це етап, коли Богові віддається слава, і цей період призводить до моменту, коли в мілеритській історії розпочався слідчий суд, або до суду над Вавилонською блудницею, який відбувається під час кризи недільного закону.

Страх Мелзара представляє звістку першого ангела і започатковує випробування щодо харчування тривалістю десять днів, причому число десять також символізує випробування. Вислів Мелзара про те, що він боїться царя, був подібним до того, як Даниїл боявся Бога більше, ніж царя, і постановив у своєму серці не опоганитися вавилонською їжею. Період, протягом якого тривало випробування Даниїла та трьох достойників, становив три роки, тим самим відображаючи три етапи трьох ангельських звісток.

І цар призначив їм щоденну частку з царських наїдків та з вина, яке він пив, щоб їх годували три роки, аби по закінченні того вони могли стати перед царем. Даниїл 1:5.

Перший розділ книги Даниїла представляє посилення першої ангельської звістки і відзначає початок випробування щодо харчування, яке в мілеритській історії було представлене з'їданням книжечки. Період випробування для Даниїла і трьох мужів відбувся в перші десять днів тих трьох років. Число десять є символом процесу випробування, як це показано

на прикладі стародавнього Ізраїлю, коли він відкинув десяте випробування, представлене вісткою Ісуса Навина та Халева. Воно також представлене в час переслідування в церкві Смирні.

Не бійся нічого з того, що маєш перетерпіти: ось диявол кине деяких із вас до в'язниці, щоб вас випробували; і матимете скорботу десять днів: будь вірний до смерті, і дам тобі вінець життя. Об'явлення 2:10.

Настанова церкві в Смирні полягала в тому, щоб не боятися випробування, бо якщо вони боятимуться Бога, Він винагородить їхню богобоязливість вінцем життя. Цю богобоязливість символізує бажання Даниїла їсти небесну манну.

Тоді Даниїл сказав Мелцару, якого начальник євнухів поставив над Даниїлом, Хананією, Мішаелом та Азарією: Випробуй, благаю тебе, слуг твоїх десять днів; і нехай нам дають їсти овочі та пити воду. Тоді нехай перед тобою оглянуть наші обличчя й обличчя юнаків, що їдять із частки царської страви; і як побачиш, так і вчини зі слугами твоїми. І він погодився з ними в цій справі та випробував їх десять днів. Даниїла 1:10-14.

Перше випробування полягало в тому, щоб боятися Бога, як це показано на прикладі Мелцара та Даниїла, який постановив у своєму серці не осквернитися вавилонською їжею й питвом. Другий елемент звістки першого ангела — віддати славу Богові; це є видимим виявом наслідків цього раціону. Наприкінці десяти днів Даниїл і троє юнаків прославили Бога своїм зовнішнім виглядом.

І наприкінці десяти днів їхні обличчя були гарнішими й вгодванішими тілом, ніж у всіх юнаків, які їли порцію царської їжі. Тож Мелцар забрав їхню порцію царської їжі та вино, яке вони мали пити, і давав їм овочі. А цим чотирьом юнакам Бог дав знання й уміння в усякій науці та мудрості; а Даниїл мав розуміння всіх видів і снів. Даниїла 1:15-17.

Чотири отроки пройшли перше випробування щодо харчування, на якому впали Адам і Єва, і яке представляло перше випробування, з яким Христос зіткнувся відразу після Свого хрещення. Хрещення Христа було наділенням силою першої вістки в Його пророчій лінії. Воно надало силу й підтвердило вістку, проголошену «голосом волаючого в пустелі». Потім, як і з Даниїлом і трьома отроками, Христа було випробувано щодо харчування протягом сорока днів, як і Даниїла — протягом десяти днів. Даниїл і Христос типологічно вказували на випробування прихованою манною в руці ангела, що зійшла 11 вересня 2001 року. Далі на Христа, як і на Даниїла, чекали ще два випробування. Другим випробуванням було те, де Даниїл і три отроки прославили Бога виглядом своїх облич. Випробування, що послідувало за випробуванням щодо харчування для Христа, також представляло славу.

І диявол сказав йому: Якщо ти Син Божий, накажи цьому каменю, щоб він став хлібом. А Ісус відповів йому, кажучи: Написано: Не хлібом самим житиме людина, але кожним словом Божим. І диявол, вивівши його на високу гору, показав йому всі царства світу в одну мить. І диявол сказав йому: Усю цю владу дам тобі і їхню славу, бо вона мені передана, і кому забажаю, тому її даю. Отож, якщо ти поклонятимешся мені, усе буде

твое. А Ісус відповів і сказав йому: Відійди від мене, сатано, бо написано: Господу, Богові твому, поклонятимешся і йому одному служитимеш. Матвія 4:3–8.

Після того як Христос пройшов випробування щодо харчування, Сатана потім запропонував «славу» всіх царств світу, а Христос натомість обрав прославити Царя над усіма царями. Адам і Єва не склали перше випробування і відразу спробували приховати свої обличчя фіговим листям, бо вони вже не відображали слави Божої, яку представляла одежа світла, що її вони раніше носили. Коли Даниїл і троє достойників пройшли випробування щодо харчування, тоді їм були дані «знання та вміння в усякій науці й мудрості; а Даниїл мав розуміння всіх видінь і снів».

Вони склали другий іспит, який був візуальною перевіркою, проведеною Мелцаром. У мілеритській історії звістка другого ангела означила розмежування між тими, хто прийняв, і тими, хто відкинув звістку «голосу, що волає в пустелі», представленого Вільямом Міллером. Пророчо мілеритський рух тоді став видимим і єдино істинним рогом протестантизму, а ті, хто відкинув звістку й рух, стали дочками Риму. Вони обрали їжу й вино Вавилону, на противагу «книжечці». Наприкінці трьох років Даниїла та його товаришів привели, щоб їх судив Навуходоносор.

Наприкінці тих днів, які цар визначив для того, щоб їх привести, начальник євнухів привів їх перед Навуходоносором. І цар порозмовляв з ними; і серед усіх не знайшлося нікого, як Даниїл, Хананія, Мисаїл та Азарія; тому вони стояли перед царем. І в усіх справах мудрості та розуміння, про які цар їх запитував, він знайшов їх у десять разів кращими за всіх чаклунів та астрологів, що були в усьому його царстві. А Даниїл перебував аж до першого року царя Кира. Даниїл 1:18-21.

Даниїл і троє достойників витримали випробування «десяти» днів, а потім їх визнали у «десять» разів мудрішими за всіх інших, коли вони склали свій підсумковий іспит/тест.

Перший розділ книги Даниїла є першою згадкою про звістку першого ангела в книзі, що складається з книг Даниїла та Об'явлення. Він має ті самі характеристики, що й перший ангел чотирнадцятого розділу Об'явлення. Він утверджує істину, вперше згадану в першому вірші Об'явлення, бо Навуходоносор передав звістку Ашпеназові, а той, своєю чергою, передав її Мелцарові, який потім спілкувався з Даниїлом. Отець передав звістку Христові, а Він, своєю чергою, передав її Гавриїлу, який потім спілкувався з Іваном.

Послання, що передається, тобто послання, яке нині розкривається, визначає процес звернення Отця до Своєї церкви. Першою річчю, яку Отець вирішує окреслити для Своєї церкви, є трьохетапний випробувальний процес трьох ангелів. Пророче Слово Боже дуже ретельно описало цей процес кількома лініями пророцтва, а також історією міллеритів. Ця істини є невід'ємним елементом прихованої манни, що була в руці ангела, коли він зійшов 11 вересня 2001 року.

Неможливо взяти участь у другому випробуванні, а отже й пройти його, якщо ви не пройшли перше випробування. Цю істину було чітко показано в історії Христа та

міллеритів. Другий розділ Книги Даниїла — це друге випробування, за результатами якого, як зазначає сестра Вайт, "буде вирішена наша вічна доля". Вона також стверджує, що це випробування, яке ми повинні "пройти, перш ніж ми будемо запечатані". Це випробування тепер майже завершено.

Другий розділ книги Даниїла стосується випробування, пов'язаного з образом звіра, і цілком доречно, що цей розділ про великий образ, і що лише тому, що Даниїл склав дієтичне випробування й отримав «у десять разів» більше «розуміння» та «мудрості», він міг розпізнати те випробування. Як і у випадку з попередженням про це випробування в творах Еллен Уайт, випробування образу в другому розділі книги Даниїла — це випробування, що має наслідки життя або смерті.

Через це цар розгнівався й дуже розлютився та наказав знищити всіх мудреців Вавилону. І вийшов указ, щоб мудреців було вбито; і шукали Даниїла та його товаришів, щоб їх убити. Даниїла 2:12, 13.

Є ще кілька пророчих питань у першому розділі книги Даниїла, які нам потрібно розглянути, і ми продовжимо розгляд цих питань у наступній статті.

Я побачила громаду, яка стояла добре захищеною й непохитною, не виявляючи жодної підтримки тим, хто прагнув розхитати усталену віру громади. Бог дивився на них зі схваленням. Мені було показано три ступені — перше, друге і третє послання ангелів. Ангел, який супроводжував мене, сказав: «Горе тому, хто пересуне камінь або ворухне цвях у цих посланнях. Правильне розуміння цих послань має життєво важливе значення. Доля душ залежить від того, як їх приймають». Мене знову провели через ці послання, і я побачила, якою дорогою ціною Божий народ здобув свій досвід. Він був набутий через багато страждань і тяжку боротьбу. Бог вів їх крок за кроком, доки не поставив їх на міцну, непорушну платформу. Я бачила, як окремі люди підходили до платформи й оглядали фундамент. Дехто з радістю негайно ступав на неї. Інші почали шукати вади у фундаменті. Вони бажали, щоб внесли удосконалення, і тоді платформа була б досконалішою, а люди — значно щасливішими. Дехто сховався з платформи, щоб оглянути її, і заявляв, що її закладено неправильно. Але я побачила, що майже всі твердо стояли на платформі й закликали тих, хто зійшов, припинити свої нарікання; бо Бог був Головним Будівничим, а вони боролися проти Нього. Вони розповідали про дивовижні діла Божі, які привели їх на міцну платформу, і разом підносили очі до неба та гучним голосом прославляли Бога. Це вплинуло на декого з тих, хто нарікав і залишив платформу, і вони зі смиренным виглядом знову ступили на неї.

Мені знову вказали на проголошення першого пришествя Христа. Іван був посланий у дусі й силі Іллі, щоб приготувати шлях Ісусові. Ті, хто відкинув свідчення Івана, не отримали користі від учення Ісуса. Їхній опір вістці, яка передвіщала Його прихід, поставив їх у становище, де вони не могли легко прийняти найпереконливіші докази того, що Він є Месія. Сатана повів тих, хто відкинув вістку Івана, ще далі — відкинути і розп'яти Христа. Роблячи це, вони поставили себе в становище, де не могли прийняти благословення у день П'ятидесятниці, яке навчило б їх шляху до небесної святині.

[Роздерття] завіси храму показало, що юдейські жертви та обряди більше не прийматимуться. Велика Жертва була принесена і прийнята, і Святий Дух, який зійшов у день П'ятидесятниці, переніс думки учнів від земної святині до небесної, куди Ісус увійшов Своєю власною кров'ю, щоб вилити на Своїх учнів благословення Його спокути. Але юдеї залишилися в цілковитій темряві. Вони втратили все світло, яке могли б мати щодо плану спасіння, і надалі поклалися на свої марні жертви й приношення. Небесна святиня зайняла місце земної, проте вони не знали про цю зміну. Тому вони не могли скористатися посередництвом Христа у Святому місці.

Багато хто з жахом дивиться на дії юдеїв, які відкинули й розіп'яли Христа; і, читаючи історію Його ганебних наруг, вони вважають, що люблять Його і що не відреклися б від Нього, як Петро, і не розіп'яли б Його, як юдеї. Але Бог, Який читає серця всіх, випробував ту любов до Ісуса, яку вони заявляли, що мають. Усе небо з найглибшим інтересом стежило за прийняттям першої ангельської вістки. Але багато хто, хто заявляв про любов до Ісуса і проливав сльози, читаючи розповідь про хрест, насміхалися над доброю вісткою про Його пришествя. Замість того щоб прийняти вістку з радістю, вони оголосили її оманною. Вони зненавиділи тих, хто любив Його прихід, і вигнали їх із церков. Ті, хто відкинув першу вістку, не отримали користі від другої; ані опівнічний крик, який мав приготувати їх увійти з Ісусом вірою до Святого Святих небесної святині, не приніс їм користі. І, відкинувши дві попередні вістки, вони так затьмарили своє розуміння, що не бачать жодного світла в третій ангельській вістці, яка показує шлях до Святого Святих. Я побачила, що, як юдеї розіп'яли Ісуса, так і номінальні церкви розіп'яли ці вістки, і тому вони не знають шляху до Святого Святих і не можуть скористатися заступництвом Ісуса там. Подібно до юдеїв, які приносили свої марні жертви, вони возносять свої марні молитви до відділення, яке Ісус залишив; а Сатана, задоволений цією оманною, приймає релігійний вигляд і спрямовує думки цих так званих християн до себе, діючи своєю силою, своїми знаменнями та лжечудесами, щоб міцно втримати їх у своїй пастці.